خدا

و قصد کرد آمد مکان را که میان است از در کعبه ای از جانب مقابل در کعبه پس نهاد رسول
تمام روی دلجوی با پیشانی نورانی خود را و رخسار فیض آثار خود را بر دیوار کرد جانب
مقابل در است تبرکا و تواضعا و حمد و ستایش و ثنا و سوال زیاده و طلب مغفرت
کرد از خدا پس بر گشت رسول خدا بسوی هر رکنی از ارکان اربعه کعبه پس منی
آمد رسول خدا هر رکنی را بمصاحبت تکبیر و تهلیل و تسبیح و ثنا بر خدا و سوال
عطایا و طلب مغفرت خطایا پس برآمد رسول خدا از خانه کعبه پس خواند دو رکعت را
در آن حال که متوجه روی کعبه بود که امر است از ادای رکعتین وقت بر گشتن بسوی
دولتخانه خود فرمود هذه القبلة دو بار رای اشارت بجانب کعبه کرده حاصل
فرمود که امر توجه بجانب کعبه تقرر یافته است که هرگز منسوخ نگردد و اذا
شَرِبَ مَاءَ زَمْزَمَ فَلْيَسْتَقْبِلِ الْكَعْبَةَ وَ لْيَذْكُرِ اسْمَ اللهِ
وَ لْيَتَنَفَّسْ ثَلٰثًا وَ لْيَتَضَلَّعْ مِنْهَا فَاِذَا فَرَغَ فَلْيَحْمَدِ اللهَ اِنَّ آيَةَ
مَا بَيْنَنَا وَ بَيْنَ الْمُنَافِقِيْنَ لَا يَتَضَلَّعُوْنَ مِنْ زَمْزَمَ
تضلع شکم پر و سیراب شدن قال المصنف رحمه الله و ليتضلع اى يكثر
من الشرب حتى يمتلى جنبه و اضلاعه يعنى در سنن ابن ماجه و صحيح مستدرك
حاکم مروی است از ابن عباس رضی الله عنه که رسول خدا فرموده است چون اراده
کنند یکی از شما که بنوشد آب زمزم را و وجه تسمیه زمزم گفته اند که چون دید
که آب از زیر قدم حضرت اسمعیل علیه السلام بیرون آمد و خواست که روان گردد
بزبان قبطی گفت زم زم ای قف فليستقبل [illegible] پس با هر که متوجه کعبه شود و یاد
کند نام خدا را و بنوشد از آن آب سه دم خارج از اداء آن دفعه و بنوشد که پر
شود شکم و پهلو او از آب چاه زمزم و علامت [illegible] منها برای تانیث [illegible] بلفظ

ما که مضاف

ما که مضاف است بسوی پس محذوف است پس وقتی که فارغ شود از نوشیدن
آب زمزم پس باید که حمد و ثنا گوید خدا را التحقیق [illegible] علامتی که فارق است
میان ما و منافقان عدم تضلع منافقان است ای ایشان یعنی نوشند از آب زمزم
که پر شود اضلاع ایشان از آب زمزم و مومنان متضلع اند و در است از محمد بن عبد
الرحمن ابن صدیق اکبر رضی الله عنه که گفت کنت عند ابن عباس جالسا فجاء
رجل فقال من اين جئت قال من زمزم قال فشربت منها كما ينبغى قال و كيف
ينبغى قال اذا شربت منها فاستقبل الكعبة واذكر اسم الله و تنفس ثلثا من
زمزم و تضلع منها فاذا فرغت فاحمد الله قال رسول الله صلى الله عليه و سلم ان
آية ما بيننا و بين المنافقين لا يتضلعون من ماء زمزم و لفظ حديث در سنن
ابن ماجه است و حاکم در صحیح مستدرک خود گفته است که این حدیث صحیح است بر
شرط شیخین و بر ذکر روایت محمد ابن عبد الرحمن ظاهر شد که صدر این حدیث
١٨ موقوف است و آخرش مرفوع و از مصنف سهو نقل حدیث بالمعنی است وَ مَاءُ
زَمْزَمَ لِمَا شُرِبَ لَهُ فَاِنْ شَرِبْتَهُ تَسْتَشْفِيْ بِهِ شَفَاكَ اللهُ وَ
اِنْ شَرِبْتَهُ مُسْتَعِيْذًا اَعَاذَكَ اللهُ وَ اِنْ شَرِبْتَهُ يَقْطَعُ
ظَمَأَكَ قَطَعَهُ وَ كَانَ ابْنُ عَبَّاسٍ رضى الله عنه اِذَا شَرِبَ
مَاءَ زَمْزَمَ قَالَ اللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ عِلْمًا نَافِعًا وَ رِزْقًا وَاسِعًا
وَ شِفَاءً مِنْ كُلِّ دَاءٍ شرب بضم مجهول است ظاهر بفتحتین معهود اللام
و نقض بعض نسخ است قال الله تعالى ذلك بانهم لا يصيبهم ظمأ [illegible] در
کتاب [illegible] آمده در قرائت شاذه ابن ابی عمیر [illegible] بصیغه معلوم [illegible]
مناسب ما قبل خود است و بصیغه معلوم غائب مونث قوله قطعه است و در بعضی نسخ مجهول

Copyright © King Saud University